

Ölüm sarsıntısı gelince

Tuğba Hanım: “Sekerat ne demektir? Sekerata giren Müslüman için neler yapılır?”

İnsan güzel dünya hayatından benzersiz güzel ahiret hayatına giderken, fani bir misafirhaneden ebedî bir mülke geçerken, imtihan dünyasından hakikatler âlemine intikal ederken bir miktar sarsıntı geçirebilir. Bu sarsıntıyı, bu geçişin tabiatına vermek lâzım. Fakat her zorlukta Allah’a sığındığımız gibi, bu sarsıntının şiddetinden de hiç şüphesiz Allah’a sığınmak gerekir.

Sekerât, ölüm sarsıntısı ve sarhoşluğu demektir. Ölüm sarhoşluğu kişinin aklını ve salim düşüncesini kaybetmesine yol açabilir. Kişiyi, ne yaptığını ve ne söylediğini bilmez duruma düşürebilir. Bu açıdan kendisinde ölüm belirtileri görülen hastaya veya sekerâta girdiği anlaşılan kişiye iman ve inanç yapısını bozmadan ruhunu teslim edebilmesi için yardımcı olmalıdır.

Sekerâta giren hastaya yapılması gereken sünnetler şunlardır:

1- Sekerâta giren hasta, yüzü kibleye getirilecek şekilde sağ yanı üzerine yatırılır. Eğer sağ yanı üzerine yatırılmasında zorluk varsa, ayaklarının iç kısımları ve yüzü kibleye gelecek şekilde sırt üstü yatırılır ve başı altına bir yastık konularak yüzünün kibleyi görmesi sağlanır.

2- Sekerâta giren hastanın yanında yüksek sesle konuşulmaz ve tartışılmaz. Sevdiği bir kişi tarafından kendisinin duyacağı şekilde tatlı bir fısıltı ile ve yumuşak bir dil ile Kelime-i Şehâdet veya Kelime-i Tevhid getirilir.

Son nefeste şehadet kelimesi veya tevhid kelimesi getirmenin önemi büyüktür. Peygamber Efendimiz (asm) buyurmuştur ki:

“Her kim ki, son sözü Lâ İlâhe İllâllah demek olursa o kimse Cennete girer.”¹

“Her kim, Allah’tan başka ilâh olmadığını bilerek ölürse Cennete girer.”²

“Ben Allah’tan başka hak ilâh olmadığına ve benim Allah elçisi olduğuma şehâdet ederim. Bu iki hususta şüphe etmeyerek ve Allah’a bu iki şehâdetle kavuşan her kul, muhakkak Cennete girecektir.”³

“Kim ki lâ ilâhe illallah Muhammedü’r-Resûlullah şehadetini getirirse Allah ona ateşi

haram kılar.”4

“Ümmetimden kim ki, Allah’a hiçbir şeyi eş tutmayarak ölürse, o kimse Cennete girer.”5

Ölmek üzere olan bir Müslüman’ın yanında bulunduğumuzda ona fısıltı halinde tevhid kelimesini veya şehadet kelimesini söyleyerek hatırlatmamız sünnettir. Peygamber Efendimiz (asm): “Ölmek üzere olan kimselere lâ ilâhe illallah sözünü telkin edin”6 buyurmuştur. Fakat “Bunu söyle!” dememeliyiz ve baskı yapmamalıyız. Bir defa söylemesi ve son sözü Kelime-i Tevhid olması yeterlidir.

3- Sekerât halinde bulunan kimsenin yanında Yasin Sûresi okumak sünnettir. Peygamber Efendimiz (asm) buyurdu ki: “Ölümü yaklaşan kimselerin yanında Yasin Sûresi okuyun.”7

4- Sekerât halinde bulunan kimsenin yanında hayır söz söylemeliyiz, hayır duâda bulunmalıyız. Peygamber Efendimiz (asm) buyurdu ki: “Hastaya veya ölüye geldiğinizde hayır söz söyleyin. Çünkü melekler sizin söylediklerinize ‘Âmin’ derler.”8

5- Hasta, ölüm esnasında Allah’ın kendisini bağışlayacağı hakkında hüsn-ü zanda bulunmalıdır. Yani Allah’a, günahlarından bağışlanarak gittiğini düşünmelidir. Bu sünnettir. Nitekim imanını muhafaza eden kişinin bütün günahlarının Cenâb-ı Hak tarafından bağışlanacağını ummak, bizzat Cenâb-ı Hak’ın müjdesine uygundur. Bir hadis-i kudsîde Cenâb-ı Hak şöyle buyurmuştur: “Kulum beni nasıl tanırorsa, onunla öyle muâmele ederim.”9

Cenâb-ı Allah, ehl-i iman olarak, ölenlerimizi bağışlasın, kalanlarımıza sıhhat ve afiyet versin. Âmin.

Dipnotlar:

1- Nesâî, Cenâze, 4; Tecrit Terc., 4/264

2- Müslim, İmân, 10/43

3- Müslim, İmân, 10/44

4- Müslim, İmân, 10/47

5- Buhârî, Cenâiz, 617; Riyâzu’s-Sâlihîn, 413

6- Tirmizî, Cenâze, 7; İbn-i Mâce, Cenâiz, 4; Müslim, Cenâiz, 1, 2; Nesâî, Cenâze, 4

7- Ebû Dâvûd, 3121; İbn-i Hibban, 720

8- Tirmizî, Cenâze, 7/984

9- Bedüzzaman, Sözlere, s. 39; Buhârî, Tevhid, 15; Tirmizî, Tevbe, 1; Müslim, Tevbe,

